

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyně JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků bl.263A č.p. 2546, 2547, 2548, ulice Zdenka Fibicha, Most, IČO 25469886**
se sídlem Zd. Fibicha bl. 263 A 2546, 434 01 Most
zastoupený advokátkou Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou
se sídlem J. Průchy 1915, 434 01 Most

proti
žalované: [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátkou JUDr. Andreou Židovou
se sídlem Bělehradská 3347/7, 434 01 Most

o částku 258 367 Kč s přísl.

t a k t o :

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí částku ve výši 36 884 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 116 084 Kč za období od 12.12.2012 do zaplacení.

II. V rozsahu částky 221 483 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 221 483 Kč za období od 12.12.2012 do zaplacení se žaloba zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalované se povinnost k zaplacení soudního poplatku nestanoví.

V. O odměně ustanovené zástupkyně žalované za zastoupení žalované bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou dne 3.12.2012, domáhal vůči žalované původně zaplacení částky ve výši 337 567 Kč a jako příslušenství pohledávky pak žádal zaplatit zákonný roční úrok z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 337 567 Kč počínaje od 3.12.2012 do zaplacení. V žalobě tehdy žalobce nevymezil jednotlivé dlužné částky, ze kterých se jistina ve výši 337 567 Kč sestává. Omezil se pouze na vymezení právního důvodu plnění, a to tak, že uplatněná částka 337 567 Kč představuje souhrn finančních prostředků, které žalovaná vykonávající od 20.3.2009 funkci [redacted] žalujícího Společenství vlastníků bl. [redacted] č.p. [redacted], ulice [redacted], [redacted], měla v průběhu roku 2009 převést bez právního důvodu z účtu žalobce na svůj účet číslo: [redacted] vedený u [redacted], a to v rozsahu částky 308 414 Kč, a dále pak v rozsahu částky 29 153 Kč na svůj další účet číslo: [redacted] vedený u [redacted], což žalobce zjistil až při kontrole, kterou provedl na podzim roku 2012. Argumentovala tak, že v období od 20.3.2009 byla žalovaná jakožto majitelka bytové jednotky č. [redacted] umístěné v budově s č.p. [redacted] v ulici [redacted] žalujícího společenství, takže měla přístup na účty žalobce, což podle žalobce tato využila ve svůj prospěch, aniž by byla následně schopna vysvětlit převody jednotlivých částek na její výše označené účty.

2. Současně s podanou žalobou, tj. dne 3.12.2012, podal žalobce návrh na nařízení předběžného opatření, o němž zdejší soud rozhodl usnesením č.j.: 16 C 388/2012-26, vydaným dne 4.12.2012, ve znění opravného usnesení č.j.: 16 C 388/2012-37, ze dne 10.12.2012. Proti tomuto usnesení podala žalovaná dne 21.12.2012 odvolání (viz č.l.:44), které bylo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: 11 Co 490/20013-58, vydaným dne 11.4.2013 odmítnuto. Usnesení o nařízení předběžného opatření se proto stalo pravomocným dne 22.1.2013.

3. Usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. Ncp 2564/2013-65, vydaným dne 8.7.2013, bylo rozhodnuto o věcné příslušnosti tak, že k projednání a rozhodnutí v předmětné věci jsou v prvním stupni Okresní soudy. (viz č.l.: 65).

4. Dne 19.6.2013 vydal Krajský soud v Ústí nad Labem vyhlášku č.j.: [redacted] kterou oznámil, že dne 19.3.2013 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka [redacted] r.č.: [redacted] bytem [redacted] tedy žalované. (viz č.l.: 63a). Z důvodu insolvence žalované bylo řízení sp.zn.: 16 C 388/2012 přerušeno až do právní moci usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: [redacted], vydaným dne 18.6.2013, jímž byl zrušen podle ust. § 308 odst. 1 zák.č. 182/2006 Sb., tj. insolvenční zákon (dále jen „zák.č. 182/2006 Sb.“) konkurs prohlášený na majetek žalované, a to z důvodu, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující. Toto usnesení nabylo právní moci dne 29.7.2015. (viz č.l.: 152-153).

5. Ve věci předmětné sp.zn.: 16 C 388/2012 poté zdejší soud pokračoval a usnesením č.j.: 16 C 388/2012-155, vydaným dne 29.2.2016, toto řízení zastavil z důvodu že dospěl k závěru, že s ohledem na výsledek souběžně vedeného trestního řízení, ve kterém byla žalovaná uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Mostě č.j.: 6 T 178/2014-1008, vydaným dne 3.2.2015, který je v právní moci od 05.2.2015, ze spáchání zločinu zpronevěry podle ust. § 206 odst. 1 a odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, za což jí byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v délce dvou roků a současně bylo žalované uloženo, aby tato zaplatila žalobci náhradu škody ve výši 586 846 Kč, kterou mu žalovaná měla způsobit trestně stíhaným skutkem v období od 6.4.2009 so 9.7.2012. Trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[redacted]

rozsudek neobsahuje odůvodnění, pročež z něj nebylo zjistitelné, z jakých jednotlivých částek se suma ve výši 586 846 Kč sestává. Zdejší soud měl proto za to, že je do ní zahrnuta i částka ve výši 337 567 Kč, která je předmětem řízení občanskoprávního sp.zn.: 16 C 388/2012. Důsledně tomu řízení o zaplacení částky 337 567 Kč s příslušenstvím zastavil pro překážku věci pravomocně rozhodnuté podle ust. § 159a) odst. 4 zák.č. 99/63 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) (viz č.l.: 155).. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto Krajským soudem v Ústí nad Labem usnesením č.j.: 11 Co 377/2017-210, vydaným dne 14.12.2017, a to tak, že usnesení zdejšího soudu č.j.: 16 C 388/2012-155, ze dne 29.2.2016, bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení (viz č.l.: 210).

6.V dalším řízení byl proto zdejší soud jako soud prvního stupně vázán právním názorem vysloveným v odůvodnění usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: 11 Co 377/2017-210, ze dne 14.12.2017. Důsledně tomu rozhodl usnesením č.j.: 16 C 388/2012-214, vydaným dne 11.7.2018, o návrhu žalobce na změnu žaloby učiněnou jeho podáním ze dne 25.7.2013 (viz č.l.: 68-70), a to tak, že změnu žaloby spočívající v tom, aby žalovaná byla uložena vedle povinnosti k zaplacení částky 337 567 Kč s příslušenstvím ještě povinnost k zaplacení další částky ve výši 1 500 000 Kč s příslušenstvím, nepřipustil. Žalobce totiž v jednotlivostech ke dni 11.7.2018 řádně nespecifikoval strukturu uplatněné částky 337 567 Kč a neoznačil důkazy k prokázání doby vzniku jednotlivých dílčích částek a jejich výše. Taktéž v jednotlivostech nespecifikoval ani částku 1 500 000 Kč, o kterou navrhoval řízení rozšířit. Žalobce se omezil pouze na to, že se jedná o další blíže nekonkretizované částky, které měla žalovaná neoprávněně vybrat z účtů žalobce ve svůj prospěch v období roku 2010, 2011 a 2012. Vzhledem k tomu, že výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu, soud změnu žaloby podle ust. § 95 odst. 2 občanského soudního řádu nepřipustil.(viz č.l.: 214).

7.Takto zůstala předmětem řízení nadále částka 337 567 Kč s příslušenstvím, a to až do 6.3.2019, kdy teprve žalobce při jednání dne 6.3.2019 uvedl do protokolu strukturu žalované částky 337 567 Kč, tzn. jednotlivé dílčí dlužné částky do ní zahrnuté včetně doby jejich vzniku, a kdy vzal také žalobu částečně zpět v rozsahu částky 79 200 Kč, o které již bylo rozhodnuto jako o náhradě škody v trestním řízení v rozsudku č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015 (viz č.l.: 219-220). Usnesením zdejšího soudu č.j.: 16 C 388/2012-224, vydaným dne 6.3.2019, bylo řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby v rozsahu částky 79 200 Kč na jistinu zastaveno. Toto usnesení nabylo právní moci dne 18.3.2019. Důsledně tomu zůstala předmětem občanského soudního řízení sp.zn.: 16 C 388/2012 jistina ve výši 258 367 Kč a jako příslušenství pohledávky žádala žalobce zaplatit zákonný úrok z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 357 567 Kč počínaje od 12.12.2012 do zaplacení, a to za situace, kdy žalobce uvedl a prokazoval, že částka 258 367 Kč nebyla součástí skutku – tj. protiprávního jednání žalované – stíhaného u zdejšího soudu pod sp.zn.: 6 T 178/2014, a kdy o zákonném úroku z prodlení v trestním řízení sp.zn.: 6 T 178/2014 zdejší nerozhodoval (viz trestní rozsudek č.j.: 6 T 178/2014-1008 ze dne 3.2.2015).

8.Nárok na zaplacení částky ve výši 258 367 Kč žalobkyně dne 6.3.2019 specifikovala tak, že tato částka představuje souhrn částek vyčerpaných žalovanou bez právního důvodu z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo účtu: [REDAKCE] a převedených na účet žalované u [REDAKCE] číslo účtu: [REDAKCE] v období roku 2009, a to s tím, že konkrétně se jedná v detailu:

-o výběr z 6.1.2009 ve výši 8 800 Kč,

-o výběr z 30.1.2009 ve výši 198Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]

- o výběr z 6.2.2009 ve výši 8 800 Kč,
- o výběr z 6.3.2009 ve výši 8 800 Kč,
- o výběr z 23.4.2009 ve výši 161 Kč,
- o výběr ze 4.5.2009 ve výši 96 480 Kč,
- o výběr z 18.8.2009 ve výši 3 311 Kč,
- o výběr z 15.9.2009 ve výši 10 000 Kč,
- o výběr z 18.9.2009 ve výši 7 363 Kč,
- o výběr z 16.10.2009 ve výši 6 585 Kč,
- o výběr z 22.10.2009 ve výši 15 312 Kč,
- o výběr z 30.10.2009 ve výši 8 523 Kč,
- o výběr z 5.11.2009 ve výši 11 121 Kč,
- o výběr z 24.11.2009 ve výši 6 876 Kč, Kč,
- o výběr z 10.12.2009 Kč ve výši 2 122 Kč,
- o výběr z 10.12.2009 ve výši 7 001 Kč,
- o výběr z 21.12.2009 ve výši 3 911 Kč,
- o výběr z 23.12.2009 ve výši 10 000 Kč,
- o výběr z 28.12.2009 ve výši 4 871 Kč,
- o výběr z 30.12.2009 ve výši 8 979 Kč.,

což je celkem částka **229 214 Kč**, která byla zvýšena ještě o částku 29 153 Kč, vyčerpanou žalovanou neoprávněně z tehdejšího účtu žalobce vedeného u [REDACTED] dne 9.3.2009, kdy žalovaná tuto částku převedla na svůj účet u [REDACTED] číslo účtu: [REDACTED]. Celkem se tedy měla žalovaná takto v roce 2009 obohatit na úkor žalobce o částku v rozsahu částky 258 367 Kč. O této částce nebylo dosud rozhodnuto v trestním řízení ani v občanském soudním řízení. Existenci této pohledávky, její výši včetně doby jejího vzniku pak žalobkyně prokazovala listinou označenou jako „Souhrnný výpis pohybů na účtu žalobce číslo účtu: [REDACTED] vedeného u [REDACTED] za období od 1.1.2009 do 31.12.2011“ s tím, že se jedná o jednotlivé tam uvedené a červeně podtržené částky, u nichž ani na opakovanou žádost žalobkyně nepodala žalovaná žádné vysvětlení, proč tyto částky převedla na svůj účet a proč je žalobci dosud nevrátila. (viz č.l.: 25).

9.Soud žalované umožnil, aby se tato k částce ve výši 258 367 Kč a k jednotlivým dílčím dlužným částkám vyjádřila před soudem jako účastnice řízení, když jí ustanovená právní zástupkyně navrhla doplnit dokazování o výslech žalované. K jednání nařízenému na 12.4.2019 byla žalovaná řádně předvolána. (viz doklad o doručení připojený na č.l.: 227 s datem doručení dne 25.3.2019).

10.Žalovaná se však k jednání dne 12.4.2019 nedostavila. Jí ustanovená zástupkyně soudu sdělila, že žalovaná se rozhodla, že v předmětné věci sp.zn.: 16 C 388/2012 tato vypovídat nebude. Účasti na jednání se vzdala a vyslovila souhlas s tím, aby zdejší soud ve věci jednal a rozhodl i v její nepřítomnosti. K věci samé pak prostřednictvím své zástupkyně soudu sdělila, že navrhuje zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Dle jejího názoru otázku, kdy a v jakém rozsahu tato měla nakládat neoprávněně, tj. zpronevěřit finanční prostředky na účtech žalobce k vlastnímu Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDACTED]

prospěchu v rozsahu částky 258 367 Kč, už řešily orgány činné v trestním řízení, přičemž výsledek jejich šetření byl takový, že částku 258 367 Kč, respektive jednotlivé dílčí částky, z nichž se tato částka, jak je uvedeno výše, sestává, nebyly zahrnuty do vymezení skutku spáchaného žalovanou a kvalifikovaného jako zločin zpronevěry podle ust. § 206 ost.1, ost. 4 písm.d) trestního zákoníku, z jehož spáchání byla žalovaná obviněna a rozsudkem zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015, posléze také pravomocně odsouzena. Podle žalované proto nelze v občanském soudním řízení úspěšně tvrdit, že by se tato úmyslně o částku 258 367 Kč na úkor žalobce v roce 2009 bezdůvodně obohatila. Vedle toho se žalovaná tzv. z opatrnosti nadále dovolávala námitky promlčení práva žalobce na zaplacení částky 258 367 Kč u soudu, kterou tato uplatnila prostřednictvím své zástupkyně dne 6.1.2019. Argumentovala tak, že promlčení by se mělo řídit právní úpravou obsaženou v zákonu č. 40/64 Sb., tj. občanský zákoník účinný do 31.12.2013 (dále jen „zák.č. 40/64 Sb.“), že v něm stanovené lhůty pro uplatnění práva na vydání bezdůvodného obohacení marně uplynuly, když předmětem řízení bylo tvrzené bezdůvodné obohacení z roku 2009 v rozsahu částky 258 367 Kč a když žalobce podal žalobu až dne 3.12.2012. Jinak žalovaná potvrdila, že na částku 258 367 Kč žalobci dobrovolně doposud nic nezaplatila.

11.S námitkou promlčení uplatněnou žalovanou žalobce nesouhlasil a na žalobě o zaplacení částky 258 367 Kč tento nadále trval s tím, že podle jeho názoru se jednalo o úmyslné bezdůvodné obohacení žalovanou na úkor žalobce, pro byla v zákoně č. 40/64 Sb. stanovena delší promlčecí lhůta.

12.Mezi žalobcem a žalovanou byl tedy v případě nároku na zaplacení částky 258 367 Kč veden spor o to, zda a kdy na straně žalovanému k bezdůvodnému obohacení na úkor žalobce skutečně došlo, zda se jednalo o bezdůvodné obohacení úmyslné nebo z nedbalosti a zda žalobkyně uplatnila svoje právo na zaplacení částky 258 367 Kč včas, tzn. dříve, než došlo k marnému uplynutí zákonem stanovené promlčecí lhůty.

13.K těmto sporným otázkám, které mají význam pro rozhodnutí ve věci samé, proto soud soustředil dokazování, a to za situace, kdy nebylo kvůli požáru v bytě žalované, k němuž došlo v říjnu roku 2012, k dispozici účetnictví žalobce týkající se období roku 2009 a násl.

14.Potřebná skutková zjištění čerpal soud ze spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014 a dále z důkazů listinných, jakož i z nesporných tvrzení účastníků.

15.Takto bylo zjištěno, že žalobce – tedy Společenství vlastníků bl. [redacted] ulice [redacted] byl zapsán do rejstříku společenství vlastníků jednotek, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem v oddílu S a vložce 2064 dne 3.6.2003, přičemž jako jeho statutární orgán byl zapsán „výbor společenství – [redacted], jehož funkci vykonávala s účinností od 20.3.2009 žalovaná paní [redacted], nar. [redacted], tehdy bytem [redacted], která se též dnem 20.3.2009 stala členem žalujícího společenství, a to jako vlastník bytové jednotky číslo: [redacted] umístěné v domě č.p. [redacted] v ulici [redacted] a k ní náležejícího spoluvlastnického podílu o velikosti [redacted] na společných částech domu a pozemku. Jako [redacted] žalujícího společenství byla žalobkyně oprávněna za výbor jednat navenek. To žalovaná nezpochybnila a ani žádným důkazem nevyvrátila (viz důkaz na č.l.: 6 a dále důkaz na č.l.: 8).

16.Ohledně tvrzení žalobce o odpovědnosti žalované za nakládání s finančními prostředky na účtech žalobce v období roku 2009 dále soud provedl ještě důkaz Stanovami žalobce, založenými v trestním spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014 svazek 3/4 č.l.: 717-731, účinných 4.12.2006, přičemž z jejich článku VIII bod 8 zjistil, že člen Výboru odpovídá za Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[redacted]

škodu způsobenou porušením právní povinnosti při výkonu své funkce podle ustanovení občanského zákoníku, že Výbor jako výkonný orgán společenství podle článku VIII bod 9 písm. c) Stanov také odpovídá za vedení účetnictví a za sestavení účetní závěrky a za předložení příznání k daním, pokud tato povinnost vyplývá z právních předpisů. To žalovaná nečinila sporným včetně skutečnosti, že účetnictví žalujícího společenství bylo v jejím držení a že je po skončení její funkce předsedy výboru tomuto nepředala.

17.Podle obsahu usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn.: S 2064-RD2/KSUL Fj 51329/2012, ze dne 13.12.2012 (viz trestní spis sp.zn.: 6 T 178/2014 svazek ¾ č.l.: 237), byla žalovaná vymazána jako [REDAKCE] žalobce dne 4.12.2012 a téhož dne byla také vymazána z evidence členů společenství žalobce.

18.Takto má tedy soud za prokázané, že žalovaná byla členem společenství žalobce v období od 20.3.2009 do 4.12.2012 a ve stejném období také u žalobce tato vykonávala funkci [REDAKCE] žalobce jakožto statutárního orgánu žalobce s oprávněním činit jménem výboru úkony navenek, tj. též úkony ve vztahu k peněžním ústavům – bankám. Toto zjištění žalovaná nezpochybnila a žádným důkazem je ani nevyvrátila. Nebylo proto třeba k této skutečnosti vést další dokazování.

19.Dále soud zjišťoval, kdy se žalobce dozvěděl o tom, že žalovaná disponující jako [REDAKCE] prostředky na účtu žalobce vedeného u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE] z tohoto účtu převedla v roce 2009 na svůj účet číslo [REDAKCE] vedený u [REDAKCE] částku ve výši 229 214 Kč, která nebyla předmětem trestního stíhání žalované vedeného proti ní u zdejšího soudu pod sp.zn.: 6 T 178/2014. Současně soud zjišťoval, kdy nabyt žalobce poznatek o tom, že žalovaná jako [REDAKCE] převedla v roce 2009 z jeho účtu na svůj účet u [REDAKCE], číslo účtu: [REDAKCE], částku ve výši 29 153 Kč, a to dne 9.3.2009. Vycházel při tom z obsahu listin založených v trestním spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014 a dále z obsahu listiny označené jako „Souhrnný výpis pohybů na účtu žalobce číslo: [REDAKCE] vedeného u [REDAKCE] za období od 1.1.2009 do 31.12.2011“ (založené ve spisu sp.zn.: 16 C 388/2012 na č.l.: 25). Takto zjistil z trestního oznámení ze dne 4.11.2012, založeného ve spisu sp.zn.: 6 T 178/2014 svazek ¼ na č.l.: 1-3, že do září roku 2012 mělo žalující společenství za to, že veškeré jeho hospodaření je v pořádku. V září 2012 viděla obyvatelka domu paní [REDAKCE] na vchodových dveřích nalepené upozornění od společnosti První Mostecká, a.s., že jako společenství mají dluhy. Začátkem října 2012 byla proto svolána mimořádná schůze, ab se situace řešila. Na této schůzi žalovaná jako tehdejší [REDAKCE] společenství tvrdila, že žádné dluhy nejsou. Navrhla, aby někdo udělal kontrolu a zjistil případné pochybení. Kontrolu provedla oznamovatelka paní [REDAKCE] s paní [REDAKCE]. Ty také žádaly žalovanou, aby jim vydala veškeré účetnictví. To žalovaná neudělala. Tvrdila, že ještě musí něco dojednat v bance. Dne 1.11.2012 hořelo v bytě žalované a tato tvrdila, že shořelo i účetnictví, které mělo být v jejím bytě. Společenství mělo dluhy u teplárenské a vodohospodářské společnosti. Při kontrole bylo zjištěno, že peníze od členů žalujícího společenství docházely na účet společenství u [REDAKCE] a dále na další účet společenství u [REDAKCE], který byl zřízen jako první a někteří členové společenství neprovedli změnu a peníze posílali na tento účet. Kontrolou účtu společenství u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalovaná měla zřízeny trvalé příkazy na platby z účtu společenství na její osobní účet u [REDAKCE], číslo [REDAKCE]. Kontrolou byly zjištěny neznámé platby z účtu společenství na různé účty, takže vzniklo důvodné podezření, že došlo ke zpronevěření peněz uložených na účtu společenství žalovanou, která mělo k účtu společenství právo přístupu a která nepodala žádné konkrétní vysvětlení ke zjištěnému stavu. Tehdy ještě nebyla dokončena kontrola účtu žalujícího

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]

společenství vedeného u [REDAKCE] Policejní orgán – tj. Policie ČR Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Most, Oddělení hospodářské kriminality v Mostě – zahájil pod sp.zn.: [REDAKCE] úkony trestního řízení dne 2.1.2013 pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, z jehož spáchání v období od 20.3.2009 do 4.11.2012 byla důvodně podezřelá žalovaná [REDAKCE], jako [REDAKCE] Společenství vlastníků bl. [REDAKCE], ulice [REDAKCE] která si měla prostřednictvím vzdáleného přístupu internetového bankovníctví přisvojit finanční prostředky určené pro platby záloh tohoto společenství na dodávku tepelné energie, teplé užitkové vody a pitné vody a na odvádění odpadních vod, které měla užít pro vlastní potřebu, čímž měla způsobit škodu nejméně 346 000 Kč. Žalovaná sama podala vysvětlení jmenovanému policejnímu orgánu až dne 27.9.2013 a popřela, že by užila peníze žalujícího společenství pro svou osobní potřebu. Potvrdila, že z účetnictví společenství se po požáru v jejím bytě nic nezachovalo. (viz úřední záznam ve spisu sp.zn. 6 T 178/2014 svazek 1/4 č.l.: 6-11). V průběhu dalšího vyšetřování v tr. věci sp.zn.: 6 T 178/2014 pak už žalovaná vždy využila svého práva nevypovídat. Takto má tedy soud za prokázané, že žalobce měl vědomost o tom, že došlo k neoprávněné dispozici s jeho finančními prostředky uloženými na účtu u [REDAKCE], a.s., číslo: [REDAKCE] žalovanou [REDAKCE] v období od 20.3.2009 do 4.11.2012 už v době podání trestního oznámení u policejního orgánu, tzn. dne 4.11.2012 s tím, že tehdy odhadem uvedl výši škody 346 000 Kč.

20. K tvrzenému bezdůvodnému obohacení žalované na úkor žalobce v roce 2009 v částce 229 214 Kč bylo zjištěno

– a) z listiny označené jako „Souhrnný výpis pohybů na účtu žalujícího společenství č. [REDAKCE] u [REDAKCE] za období od 1.1.2009 do 31.12.2011“,

b) dále z jednotlivých měsíčních výpisů z účtu žalobce vedeného u [REDAKCE] číslo: [REDAKCE], založených v trestním spisu sp.zn.: 6 T 178/2014 na č.l.: 321, 323, 326, 327, 328, 329 a 330 (viz díl 2/4),

jakož i – c) z výpisů z účtu žalované u [REDAKCE], číslo : [REDAKCE], založených v trestním spisu sp.zn.: 6 T 178/2014 na č.l.: 835, 836, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847 (viz díl 4/4)

toto:

-dne 6.1.2009 bylo vybráno z účtu žalobce na základě trvalého příkazu 8 800 Kč (v této době nebyla žalovaná [REDAKCE] společenství žalobce)

-dne 30.1.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 168 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDAKCE] u [REDAKCE] (v této době nebyla žalovaná [REDAKCE] výboru společenství žalobce)

-dne 6.2.2009 bylo vybráno z účtu žalobce na základě trvalého příkazu 8 800 Kč (v této době nebyla žalovaná [REDAKCE] výboru společenství žalobce)

-dne 6.3.2009 bylo vybráno z účtu žalobce na základě trvalého příkazu 8 800 Kč (v této době nebyla žalovaná [REDAKCE] výboru společenství žalobce)

-dne 23.4.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 161 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDAKCE] u [REDAKCE], podle č.l.: 321 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDAKCE] výboru žalobce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]

-dne 4.5.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 96 480 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], a.s., podle čl.: 323 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 18.8.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 3 311 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] podle čl.: 326 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 15.9.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 10 000 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] a.s., podle čl.: 327 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 18.9.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 7 363 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] a.s., podle čl.: 327 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 16.10.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 6 585 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], a.s., podle čl.: 328 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 22.10.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 15 312 Kč a převedeno na účet žalované č.: 2 [REDACTED] u [REDACTED], a.s., podle čl.: 328 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 30.10.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 8 523 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] a.s., podle čl.: 328 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 5.11.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 11 121 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], a.s., podle čl.: 329 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 24.11.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 6 876 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] a.s., podle čl.: 329 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 10.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 2 122 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 10.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 7 001 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], a.s., podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 21.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 3 911 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 23.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 10 000 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 28.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 4 871 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED], podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako „internet“, v té době už byla žalovaná [REDACTED] výboru žalobce,

-dne 30.12.2009 bylo vybráno z účtu žalobce 8 979 Kč a převedeno na účet žalované č.: [REDACTED] u [REDACTED] podle čl.: 330 mělo jít o platbu označenou jako Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDACTED]
[REDACTED]

„internet“, v té době už byla žalovaná [REDAKCE] výboru žalobce.

21.Celkem tedy bylo dle výše uvedeného zjištění vyvedeno z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo účtu [REDAKCE] v období od 6.1.2009 do 30.12.2009 celkem 229 214 Kč, z toho částka 26 598 Kč (tj. souhrn částek 8 800Kč, 198 Kč, 8 800 Kč, 8 800 Kč) byla vyvedena z účtu žalobce před datem 20.3.2009, kdy se teprve žalovaná stala [REDAKCE] výboru žalobce a měla tak odpovědnost podle článku VIII bodu 8 jeho Stanov za škodu způsobenou porušením právní povinnosti při výkonu funkce [REDAKCE], který byl oprávněn také jednat za žalobce navenek, tzn. i ve vztahu k peněžním ústavům. V období od 20.3.2009 do 30.12.2009, kdy žalovaná byla prokazatelně [REDAKCE] žalobce, bylo vyvedeno z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE] a převedeno na účet žalované u [REDAKCE] číslo: [REDAKCE] (viz zpráva na č.l.: 293 v tr. spisu sp.zn.: 6 T 178/2014 svazek 2/4) celkem 202 616 Kč s označením „internet“. Z vymezení stíhaného skutku ve výrokové části rozsudku zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008 pak bylo zjištěno, že ani jeden z výše uvedených výběrů či převodů finančních prostředků z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo [REDAKCE] na účet žalované u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE], za období od 23.4.2009 do 30.12.2009 v celkové výši 202 616 Kč nebyl zahrnut do trestně stíhaného skutku, kterým si žalovaná měla přisvojit cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobit tak na cizím majetku značnou škodu, kvalifikovaného a také souzeného jako zpronevěra podle ust. § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, a to za situace, kdy o těchto výběrech finančních prostředků měly orgány činné v trestním řízení vědomost a listinné důkazy, a přesto je do stíhaného skutku ani v jednom případě nezahrnuly. (viz tr.spis sp.zn.: 6 T 178/2014 – rozsudek na č.l.: 1008-1010 – díl 4/4).

22.Pokud se týče částky 29 153 Kč, která měla být převedena dne 9.3.2009 na druhý účet žalované u [REDAKCE], číslo účtu: [REDAKCE], bylo z listiny „Souhrnný výpis pohybů na účtu žalobce za období od 1.1.2009 do 31.12.2011“ zjištěno, že k převodu částky 29 153 Kč dne 9.3.2009 ve prospěch účtu číslo: [REDAKCE] skutečně došlo, že se jednalo o účet žalované.

23.Ke dni 9.3.2009 však žalovaná ještě nevykonávala funkci [REDAKCE] žalobce, takže ji nestíhala odpovědnost podle článku VIII bod 8 jeho Stanov, tj. odpovědnost za porušení právních povinností při výkonu [REDAKCE] výboru žalobce. Ta žalované vznikla až dnem 20.3.2009, kdy byla tato zapsána u Krajského soudu v Ústí nad Labem v rejstříku společenství vlastníků jako [REDAKCE] žalobce (viz důkaz na č.l.: 6). Ke dni 9.3.2009 tedy žalovaná nemohla činit za žalobce ani úkony navenek, tzn. vůči třetím osobám jako jsou banky a dávat příkazy k převodu finančních prostředků z účtu žalobce ve prospěch jejich účtů u [REDAKCE], a u [REDAKCE]. Před žalovanou zastával funkci [REDAKCE] žalobce bývalý manžel žalované [REDAKCE], narozený [REDAKCE], který si změnil jméno a příjmení na [REDAKCE] a který byl pod tímto jménem a příjmením trestně stíhán u zdejšího soudu pod sp.zn.: 7 T 72/2015 pro podezření ze spáchání zločinu zpronevěry podle ust. § 206 odst. 1, odst. 4 písm.d) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit ke škodě žalobce mimo jiného i tím, že měl na účty své manželky číslo: [REDAKCE] (tj. účet u [REDAKCE] a číslo: [REDAKCE] (tj. účet u [REDAKCE]) jako [REDAKCE] Společenství vlastníků bl. [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], ul. [REDAKCE], IČO: 254698886, a který byl rozsudkem zdejšího soudu č.j.: 7 T 72/2015-383, vydaného dne 8.10.2015, zproštěn obžaloby podle § 226 písm.a) trestního řádu z důvodu, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl tento trestně stíhán. Žalobce byl jako poškozený se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení občanskoprávní. (viz zprošťující rozsudek založený ve spisu sp.zn.: 16 C 388/2012 na č.l.: 228). Takto bylo vyvráceno, že by si převod částky 29 153 Kč dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]
[REDAKCE]

9.3.2009 na svůj účet u [REDACTED], číslo účtu : [REDACTED], zařídila sama žalovaná, že by tato jednala na úkor žalobce protiprávně s úmyslem se na úkor žalobce v rozsahu částky 29 153 Kč obohatit.

24. Vzhledem k tomu, že účetnictví žalobce mělo být podle vyjádření žalované vůči orgánům činným v trestním řízení zlikvidováno při požáru jejího bytu 1.11.2012, ke kterému prokazatelně došlo, nebylo možné zjistit, jak bylo naloženo s částkou 26 598 Kč připsanou na účet žalované u [REDACTED], číslo: [REDACTED] v období od 6.1.2009 do 6.3.2009, dále s částkou 202 616 Kč připsanou na účet žalované u [REDACTED], číslo: [REDACTED] v období od 23.4.2009 do 30.12.2009, dále s částkou 29 153 Kč připsanou na účet žalované u [REDACTED], číslo: [REDACTED] dne 9.3.2009.

25. Z důkazů, které měl soud k dispozici a které provedl v řízení sp.zn.: 16 C 388/2012, soud uzavřel svá skutková zjištění tak, že bylo prokázáno, že ve výkonu funkce [REDACTED] Společenství vlastníků bl. [REDACTED] č.p. [REDACTED], ul. [REDACTED], IČO: 254698886, tedy žalobce, žalovanou předcházela její bývalá manželka [REDACTED], narozená [REDACTED] nyní nesoucí jméno a příjmení [REDACTED] že žalovaná se stala [REDACTED] žalobce až dne 20.3.2009 a že tuto funkci vykonávala až do 4.12.2012, kdy tato její funkce zanikla (viz usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: S 2064-RD2/KSUL Fj 51329/2012, ze dne 13.12.2012 – č.l. 737 tr. spisu sp.zn.: 6 T 178/2014, díl 4/4). Důsledně tomuto zjištění bylo prokázáno, že v období od 6.1.2009 do 6.3.2009, ve kterém byla na účet žalované u [REDACTED], číslo : [REDACTED] převedena částka 26 598 Kč z účtu žalobce u téže banky číslo: [REDACTED], nemohla dát žalovaná pokyn k převodu této částky na tento její účet, protože ještě nezastávala funkci [REDACTED] žalobce a neměla proto ani oprávnění disponovat s finančními prostředky žalobce na jeho účtu u [REDACTED] číslo: [REDACTED], takové oprávnění měl v tomto období pouze bývalý manžel žalované [REDACTED] nyní nesoucí jméno a příjmení [REDACTED]. Nebylo tedy prokázáno, že by žalovaná v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 jednala s úmyslem obohatit se na úkor žalobce o částku 26 598 Kč, respektive že tato provedla převod této částky na její účet u [REDACTED] a.s., číslo: [REDACTED]. V období od 6.1.2009 do 6.3.2009 neměla žalovaná vůči žalobci ani odpovědnost za případné protiprávní jednání podle článku VIII bodu 8 jeho Stanov, protože nevykonávala funkci [REDACTED] žalobce ani nebyla dalším členem jeho tehdejšího výboru. Stejně závěry pak soud přijal i v případě částky 29 153 Kč převedené dne 9.3.2009 na druhý účet žalované u [REDACTED], číslo účtu: [REDACTED] protože se opět jednalo o převod finančních prostředků v době, kdy žalovaná ještě nebyla předsedou výboru žalobce, ani jeho řadovým členem a neměla proto vůči žalobci odpovědnost podle čl. VIII bodu 8 jeho Stanov, neměla ani oprávnění disponovat s finančními prostředky na účtech žalobce, její příkazy k převodu finančních prostředků v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 a dne 9.3.2009 by banka ani nemohla provést, když se jednalo o osobu bez tzv. podpisového vzoru. Soud proto uzavřel tak, že převod částky 26 598 Kč za období od 6.1.2009 do 6.3.2009 a dále převod částky 29 153 Kč ze dne 9.3.2009 nelze hodnotit tak, že by je způsobila žalovaná svým osobním jednáním vedeným úmyslem se takto na úkor žalobce obohatit.

26. V případě částky 202 616 Kč, která byla převedena z účtu žalobce u [REDACTED], číslo: [REDACTED] na účet žalované u [REDACTED], číslo: [REDACTED], za období od 23.4.2009 do 30.12.2009, bylo sice v řízení prokázáno, že v tomto období už žalovaná byla ve funkci [REDACTED] žalobce a měla proto oprávnění disponovat s finančními prostředky na jeho účtech a měla též vůči žalobci odpovědnost podle čl. VIII bodu 8 jeho Stanov za případné protiprávní jednání při výkonu funkce [REDACTED] avšak převody finančních prostředků ve výši 202 616 Kč uskutečněné v období od 23.4.2009 do 30.12.2009 označené slovem „internet“, nevyhodnotily orgány činné v trestním řízení, ač o nich měly vědomost a důkazy, jak bylo zjištěno

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDACTED]

ze spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014, jako jednání žalované vedené v tomto případě jejím úmyslem přisvojit si cizí věc, která jí byla svěřena a způsobit tak na cizím majetku škodu v rozsahu částky 202 616 Kč. Předmětné převody finančních prostředků nebyly zahrnuty do skutku, za jehož spáchání byla žalovaná trestně stíhána a také odsouzena v tr. věci sp.zn.: 6 T 178/2014 (viz rozsudek zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015). S ohledem na ust. § 135 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve kterém je stanoveno, že soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštního právního předpisu, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu, má soud za to, že v občanském soudním řízení sp.zn.: 16 C 388/2012 je proto soud vázán rozsudkem zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015, kterým byla žalovaná shledána vinnou a trestně odpovědnou za tam vymezený skutek kvalifikovaný jako přečin zpronevěry podle ust. § 206 odst.1, odst. 4 písm.d) trestního zákoníku, za jehož spáchání jí byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu na dva roky. Trestně stíhaný skutek proto soud nemůže v občanském soudním řízení rozšiřovat o další skutky a kvalifikovat je jako úmyslnou trestnou činnost. Pokud tedy v tr. věci sp.zn.: 6 T 178/2014 nebylo zjištěno a prokázáno, že by žalovaná v případě převodu finančních prostředků ve výši 202 616 Kč z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo účtu: [REDAKCE] na účet žalované u [REDAKCE] a.s., číslo: [REDAKCE], v období od 23.4.2009 do 30.12.2009, jednala v úmyslu se o tuto částku na úkor žalobce obohatit, musí soud v občanském soudním řízení sp.zn.: 16 C 388/2012 podle ust. § 135 odst. 1 o.s.ř. tento závěr akceptovat a nemůže ho měnit. V trestním řízení sp.zn.: 6 T 178/2014 také nebylo prokázáno, že by žalovaná částku 202 616 Kč převedenou na její výše uvedený účet v období od 23.4.2009 do 30.12.2009 použila ve svém osobním zájmu, tedy na svoje soukromá vydání. Důsledně tomu pak musel soud i v občanském soudním řízení sp.zn.: 16 C 388/2012 respektovat zásadu „in dubio pro reo“, tzn. rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného, když chyběl důkaz o tom, že by žalovaná částku 202 616 Kč použila pro vlastní osobní potřebu, na svoje soukromá vydání.

27.Tyto skutečnosti a závěry pak soud vzal v úvahu při právním posouzení odpovědnosti žalované za bezdůvodné obohacení podle občanskoprávních předpisů, zejména pak při posouzení důvodnosti námítky promlčení, které se dovolávala žalovaná.

28.S ohledem na ust. § 3028 odst. 3 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník účinný od 1.1.2014 (dále jen „zák.č. 89/2012 Sb.“), vychází právní posouzení věci z právní úpravy účinné v době, kdy mělo k tvrzenému bezdůvodnému obohacení žalované na úkor žalobce dojít, což mělo být období od 23.4.2009 do 30.12.2009, proto soud aplikoval zák.č. 40/1964 Sb., tj. občanský zákoník účinný do 31.12.2013 (dále jen „zák.č. 40/64 Sb.“). Dále vycházel též z dopadajících ustanovení zák.č. 72/94 Sb., tj. zákon, kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům (dále jen „zák.č. 72/94 Sb.“).

29.V ust. § 451 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. bylo stanoveno, že kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohátí, musí obohacení vydat.

30.V ust. § 451 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. pak bylo stanoveno, že bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

31.Podle ust. § 454 zák.č. 40/64 Sb. se bezdůvodně obohátí i ten, za nějž bylo plněno, co po právu měl plnit sám.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]

32.V ust. § 456 zák.č. 40/64 Sb. bylo stanoveno, že předmět bezdůvodného obohacení se musí vydat tomu, na jehož úkor byl získán. Nelze-li toho, na jehož úkor byl získán, zjistit, musí být vydán státu.

33.Podle ust. § 458 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. platilo, že musí být vydáno vše, co bylo nabyto bezdůvodným obohacením. Není-li to dobře možné, zejména proto, že obohacení záleželo ve výkonech, musela být poskytnuta peněžitá náhrada.

34.Z ust. § 9 odst. 1 zák.č. 72/94 Sb. vyplývá, že společenství vlastníků jednotek (dále jen „společenství“) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se pouze ve věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen „správa domu“), popřípadě vykonávat činnosti v rozsahu tohoto zákona a činnosti související s provozováním společných částí domu, které slouží i jiným fyzickým nebo právnickým osobám. Společenství může nabývat věci, práva, jiné majetkové hodnoty, byty nebo nebytové prostory pouze k účelům uvedeným ve větě první.

35.Podle ust. § 10 odst. 1 zák.č. 72/94 Sb. se společenství zapisuje do rejstříku společenství vlastníků jednotek vedeného soudem určeným zvláštním zákonem k vedení obchodního rejstříku (dále jen „rejstřík“). Do rejstříku se zapisují údaje o názvu společenství, o jeho sídle a identifikačním čísle, údaj o dni jeho vzniku, dále orgány společenství a jména členů výboru nebo jméno pověřeného vlastníka.

36.Z ust. § 9 odst. 7 zák.č. 72/94 Sb. vyplývá, že orgány společenství jsou : a) shromáždění vlastníků jednotek, b) výbor společenství nebo ten vlastník jednotek, kterého v případě, že není zvolen výbor, shromáždění pověřil výkonem funkce výboru (dále jen „pověřený vlastník“), c) další orgány podle stanov společenství.

37.Podle ust. § 9 odst. 11 zák.č. 72/94 Sb. je výbor výkonem orgánem společenství; musí mít 3 členy. Výbor nebo pověřený vlastník rozhodují o věcech spojených se správou domu, pokud si rozhodnutí v těchto věcech nevyhradí shromáždění. Funkční období výboru nebo pověřeného vlastníka určují stanovy, nesmí však přesáhnout pět let.

38.Z ust. § 9 odst. 13 zák.č. 72/94 Sb. vyplývá, že statutárním orgánem společenství je výbor nebo pověřený vlastník. Za výbor jedná navenek jeho předseda, kterého výbor zvolí z řad členů výboru. Jde-li o písemný právní úkon, musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Je-li statutárním orgánem pověřený vlastník, postačí k písemnému právnímu úkonu jeho podpis.

39.V ust. § 9 odst. 14 zák.č. 72/94 Sb. byl stanoven zákonem stanovený obsah stanov společenství.

40.V ust. § 9a) odst. 1 zák.č. 72/94 Sb. bylo zakotveno oprávnění společenství činit právní úkony jménem společenství, především uzavírat smlouvy ve věcech předmětu své činnosti, zejména k a) zajištění dodávky služeb spojených s užíváním jednotek, b) pojištění domu, c) nájmu v případech nájmu společných částí domu a dále k nájmu jednotek ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek.

41.V ust. § 9a) odst. 3 zák.č. 72/94 Sb. je zakotveno oprávnění společenství vlastním jménem vymáhat plnění povinností uložených vlastníkům jednotek k tomu příslušným orgánem společenství.

42.V daném případě z provedeného dokazování vyplývá, že žalobce – tj. Společenství vlastníků Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[Redacted signature area]

bl. [redacted] č.p. [redacted], ulice [redacted], IČ: 25469886, se sídlem. [redacted]
[redacted] a č.p. [redacted] – vzniklo v souladu se zák. č. 72/94 Sb. a bylo zapsáno jako právnická osoba dne 3.6.2003 do rejstříku společenství vlastníků jednotek vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem v oddílu S, vložce 2064, přičemž statut specifické právnické osoby podle ust. § 9 odst. 1 zák.č. 72/94 Sb. má žalobce nadále. S ohledem na ust. § 9a) odst. 1 zák.č. 72/94 Sb., je žalující společenství oprávněno vedle tam vyjmenovaných právních úkonů činit i jiné právní úkony jako je vymáhání bezdůvodného obohacení, k němuž došlo na úkor společenství. Soud proto dospěl k závěru, že je dána aktivní legitimace žalobce, domáhat se zaplacení uplatněné částky 258 367 Kč s příslušenstvím vůči žalované. To konečně žalovaná ani nijak nezpochybnila.

43. Dále z provedeného dokazování vyplývá, že žalovaná vykonávala funkci [redacted] žalobce v období od 20.3.2009 do 4.12.2012. Byla proto odpovědná jako [redacted] vůči žalobci podle článku VIII bodu 8 jeho Stanov za škodu způsobenou porušením právní povinnosti při výkonu této svojí funkce v období od 20.3.2009 do 4.12.2012. V tomto období byla jako [redacted] – tj. jako [redacted] – oprávněna podle ust. § 9 odst. 3 zák.č. 72/94 Sb. jednat za žalobce také navenek, tzn. vůči tzv. třetím osobám, tedy též vůči peněžním ústavům. Žalobce uplatnil vůči žalované v řízení vedeném pod sp.zn.: 16 C 388/2012 jednak nárok na zaplacení částky 26 598 Kč, která byla převedena na účet žalované vedený u [redacted], číslo: [redacted] v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 z účtu žalobce vedeného rovněž u [redacted] s., číslo: [redacted]. To žalobce prokázal, avšak v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 nevykonávala žalovaná ještě funkci [redacted] žalobce a neměla proto ani oprávnění jednat jménem žalobce navenek a disponovat s finančními prostředky žalobce uloženými na jeho účtu u [redacted]. V tomto období lze žalovanou označit za pasivního příjemce finančních prostředků na její účet. Nelze proto žalovanou považovat za osobu, která by v tomto případě jednala v úmyslu se obohatit na úkor žalobce. Částka 26 598 Kč v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 byla připsána na zmíněný účet žalované na základě pokynu jejího předchůdce ve funkci [redacted] žalobce, jímž byl podle výsledků provedeného dokazování bývalý manžel žalované pan [redacted] nyní nesoucí jméno a příjmení [redacted] (viz rozsudek zdejšího soudu č.j.: 7 T 72/2015-383, ze dne 8.10.2015 – na č.l.: 228). Jen ze skutečnosti, že žalovaná ve vztahu k žalobci sama neřešila částku 26 598 Kč připsanou za období od 6.1.2009 do 6.3.2009 na její účet u [redacted] nelze s ohledem na právní názor Nejvyššího soudu ČR vyslovený v jeho v rozsudku vydaném ve věci sp.zn.: 33 Odo 938/2002, ze dne 20.2.2003, a sice že úmysl fyzické osoby bezdůvodně se obohatit nelze dovodit již z té skutečnosti, že vykonává činnost podle platné právní úpravy zakázanou. Pokud si ponechala žalovaná na svém účtu částku 26 598 Kč, aniž by si ověřila, z jakého důvodu byla tato částka na její účet převedena, jednala sice protiprávně potud, že si tyto finanční prostředky ponechala, avšak nebylo prokázáno, že by ona jednala v úmyslu tyto finanční prostředky na svůj účet získat.

44. Tato skutečnost je významná s ohledem na uplatněnou námitku promlčení ze strany žalované, a to ve vztahu k částce 26 598 Kč představující bezdůvodné obohacení ve smyslu § 451 odst. 1 a 2 zák.č. 40/64 Sb.. za období od 6.1.2009 do 6.3.2009.

45. Žalovaná v námitce promlčení argumentovala tak, že podle ust. § 100 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. se právo promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110), že k promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka, že dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat. Dále žalované poukazovala na ust. § 107 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb., že právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil. Žalovaná namítala, že žalobce měl vědomost o existenci bezdůvodného obohacení a o tom, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[redacted]

měla na jeho úkor bezdůvodně obohatit ona nejpozději v době, kdy se rozhodl podat na žalovanou trestní oznámení u příslušného policejního orgánu, k čemuž podle obsahu trestního spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014 došlo dne 4.11.2012. Žalovaná však dále poukazovala na to, že při posouzení její námitky promlčecí musí soud také vycházet z ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb., ve kterém je stanoveno, že nejpozději se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za tři roky, a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za deset let ode dne, kdy k němu došlo. S ohledem na skutkové zjištění soudu, že částka ve výši 26 598 Kč byla bez právního důvodu převedena z účtu žalobce u [redacted], číslo: [redacted] na účet žalované u [redacted], číslo: [redacted] v období od 6.1.2009 do 6.3.2009, začala plynout objektivní tříletá promlčecí doba, ve které mohl žalobce uplatnit vůči žalované svoje právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení ve výši 26 598 Kč, od 6.3.2009, kdy k bezdůvodnému obohacení v tomto rozsahu došlo. Tříletá objektivní lhůta podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. uplynula dne 6.3.2012. Jedná se o případ, kdy tzv. objektivní tříletá promlčecí doba uplynula dříve, než začala plynout tzv. dvouletá subjektivní promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. Žalobce podal občanskoprávní žalobu až dne 3.12.2012. Trestní oznámení na žalovanou podal dne 4.11.2012 a s ním spojili prohlášení poškozeného, že se připojuje k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. Oba tyto úkony však žalobce učinil v době, kdy již uplynula objektivní tříletá promlčecí doba pro uplatnění práva na vydání plnění z bezdůvodného obohacení v rozsahu částky 26 598 Kč týkající se období od 6.1.2009 do 6.3.2009. Žalobci se nepodařilo prokázat obsahem spisu zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014 ani jiným důkazem, že by žalovaná v případě částky 26 598 Kč jednala v úmyslu se na úkor žalobce bezdůvodně obohatit. Převod částky 26 598 Kč na svůj shora uvedený účet tato v období od 6.1.2009 do 6.3.2009 nemohla osobně provést, protože v této době nebyla [redacted] žalobce a neměla oprávnění disponovat s jeho finančním i prostředky u peněžních ústavů. Na případ vydání plnění z bezdůvodného obohacení v rozsahu částky 26 598 Kč proto nedopadá desetiletá promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. V případě nároku žalobce na zaplacení bezdůvodného obohacení ve výši 26 598 Kč s příslušenstvím za období od 6.1.2009 do 6.3.2009 nebylo možné žalobě vyhovět, protože žalovaná se úspěšně dovolala podle ust. § 100 odst. 1 ve spojení s ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. promlčení práva na zaplacení této částky.

46.Stejnou právní úvahou se pak soud řídil v rámci právního posouzení nároku žalobkyně na vydání plnění z bezdůvodného obohacení v rozsahu částky 29 153 Kč, která byla podle výsledků provedeného dokazování převedena dne 9.3.2009 z účtu žalobce u [redacted] číslo: [redacted] na účet žalované u [redacted], číslo: [redacted], protože k převodu této částky na další účet žalované došlo shodně jako v případě částky 26 598 Kč v době, kdy žalovaná ještě nevykonávala funkci [redacted] žalobce a nemohla proto ani disponovat s finančními prostředky na účtech žalobce. Stala s proto pouze pasivním příjemcem částky 29 153 Kč připsané na její druhý účet, aniž by řešila otázku, zda jí tato částka náleží či nenáleží. Z toho však nelze dovozovat, že by žalovaná jednala vůči žalobci v úmyslu se o částku 29 153 Kč na úkor žalobce bezdůvodně obohatit. Rovněž v tomto případě musel dát pokyn k převodu částky 29 153 Kč na účet žalované její předchůdce ve funkci [redacted] žalobce, kterým byl bývalý manžel žalované pan [redacted] nyní nesoucí jméno a příjmení [redacted]. Také v případě nároku na zaplacení částky 29 153 Kč začala plynout objektivní tříletá promlčecí doba pro uplatnění práva na její zaplacení u soudu podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. ode dne, kdy k bezdůvodnému obohacení došlo, tzn. od 9.3.2009 a skončila dne 9.3.2012. Objektivní tříletá promlčecí doba i v případě nároku na zaplacení částky 29 153 Kč tak uplynula dříve, než začala běžet podle ust. § 107 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. subjektivní dvouletá promlčecí doba, protože i v případě částky 29 153 Kč měl žalobce vědomost o existenci tohoto bezdůvodného obohacení a o osobě, která se na jeho úkor o tuto částku obohatila, nejdříve v listopadu 2012, s ohledem na obsah trestního oznámení ze dne 4.11.2012 a vysvětlení padané Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[redacted]

[redacted]

za žalobce paní [REDAKCE] u příslušného policejního orgánu (viz spis zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014). V případě nároku na zaplacení částky 29 153 Kč se tedy žalovaná podle ust. § 100 odst. 1 ve spojení s ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. tedy úspěšně dovolala promlčení, protože žalobce uplatnil občanskoprávní žalobou nárok na zaplacení částky 29 193 Kč u soudu až dne 3.12.2012, kdy už objektivní tříletá promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. marně uplynula, přičemž neprokázal, že by se jednalo o úmyslné bezdůvodné obohacení, na jehož vydání by se vztahovala objektivní desetiletá promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. Důsledně uvedenému proto soud žalované povinnost k zaplacení částky 29 153 Kč s příslušenstvím žalované neuložil.

47.V případě nároku žalobce na zaplacení částky 202 616 Kč s příslušenstvím jakožto bezdůvodného obohacení vzniknuvšího za období od 23.4.2009 do 30.12.2009, tedy v době, kdy žalovaná podle výsledků provedeného dokazování vykonávala funkci [REDAKCE] žalobce a kdy také tato disponovala s finančními prostředky na účtech žalobce, soud při posouzení námitky promlčení uplatněné žalovanou i ve vztahu k této částce, se především zabýval tím, zda v případě částky 202 616 Kč byly splněny předpoklady pro objektivní desetiletou promlčecí dobu pro uplatnění práva na zaplacení této částky u soudu podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. Zjišťoval proto, zda částka 202 616 Kč představuje v daném případě úmyslné bezdůvodné obohacení na straně žalované. Už výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí soud poukázal na skutečnost, že je vázán podle ust. § 135 odst. 1 občanského soudního řádu rozsudkem vydaným zdejším soudem v související trestní věci vedené proti žalované pod sp.zn.: 6 T 178/2014, ve které byl vydán dne 3.2.2015 odsuzující rozsudek č.j.: 6 T 178/2014-1008, přičemž do stíhaného skutku nebyly zahrnuty převody finančních prostředků z účtu žalobce u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE] na účet žalované u [REDAKCE], číslo: [REDAKCE] uskutečněné v období od 23.4.2009 do 30.12.2009 v rozsahu částky 202 616 Kč, přestože existence převodu této částky byla orgánům činným v trestním řízení známa a byla také prokázána (viz spis zdejšího soudu sp.zn.: 6 T 178/2014). Už výše soud také uvedl, že v občanském soudním řízení musí soud akceptovat podle ust. § 135 odst. 1 občanského soudního řádu rozhodnutí soudu o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, tedy rozhodnutí o vině a o trestu, že soud v občanském soudním řízení nemůže rozšiřovat stíhaný skutek o další jednání, které by v daném případě také naplňovalo znaky skutkové podstaty přečinu zpronevěry podle ust. § 206 odst. 1 a odst. 4 písm.a) trestního zákoníku, za jehož spáchání byla žalovaná rozsudkem zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015, pravomocně odsouzena. Ze spisu sp.zn.: 6 T 178/2014 tedy nevyplývá, že by žalovaná v případě částky 202 616 Kč jednala vůči žalobci v úmyslu si tuto částku přisvojit a o tuto částku se na jeho úkor také obohatit. Nebylo totiž v případě této částky v rámci trestního řízení prokázáno, že by tuto částku žalovaná užila pro vlastní potřeby či k soukromému účelu, jinak by musela být zahrnuta rovněž do stíhaného skutku, což se ale nestalo. Také soud v občanském soudním řízení musí respektovat zásadu „in dubio pro reo“, tzn. v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Z těchto důvodů má proto soud za to, že i pro nárok žalobce na vydání plnění z bezdůvodného obohacení podle ust. § 451 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. v rozsahu částky 202 616 Kč s příslušenstvím dopadala v daném případě podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. tříletá objektivní promlčecí doba, ve které mohl žalobce úspěšně uplatnit právo na zaplacení jednotlivých částek, ze kterých se částka 202 616 Kč v detailu sestává (viz specifikace výše již zmíněná), u soudu, že zde nemá místo desetiletá objektivní promlčecí doba podle ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb., protože nebyl prokázán úmysl žalované ani ve formě tzv. vědomé nedbalosti se o tuto částku na úkor žalobce obohatit. Za situace, kdy žalobce podal občanskoprávní žalobu na zaplacení částky 202 616 Kč, která nebyla součástí nároku na náhradu škody, který žalobce uplatnil jako poškozený v trestním řízení vedeném proti žalované pod sp.zn.: 6 T 178/2014, dospěl soud k závěru, že nedotčen námitkou promlčení zůstal nárok žalobce na vydání plnění z bezdůvodného obohacení v rozsahu částky 36 884 Kč s příslušenstvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDAKCE]

jakožto souhrnu bezdůvodně převedených částek z účtu žalobce u [REDACTED], číslo: [REDACTED] na účet žalované u [REDACTED], číslo: [REDACTED] v období od 10.12.2009 do 30.12.2009, neboť nárok na zaplacení částky 36 884 Kč žalobce u soudu uplatnil dne 3.12.2012, tedy v době, kdy tříletá objektivní promlčecí doba pro uplatnění práva na zaplacení této částky u soudu byla podle ust. § 100 odst. 1 ve spojení s ust. § 107 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. ještě zachována, protože měla skončit až po datu 3.12.2012. Důsledně tomuto závěru a se zřetelem k tomu, že bylo prokázáno, že částka 36 884 Kč byla na uvedený účet žalované převedena v období od 10.12.2009 do 30.12.2009, aniž by žalovaná prokázala, jak s touto částkou naložila, má soud za to, že se žalovaná podle ust. § 451 odst. 2 zák.č. 40/64 Sb. v rozsahu částky 36 884 Kč na úkor žalobce bezdůvodně obohatila a uložil ji proto, aby tuto částku žalobci podle ust. § 456 ve spojení s ust. § 457 odst. 1 zák.č. 40/64 Sb. žalobci zaplatila, a to včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky počínaje od 12.12.2012 do zaplacení, protože žaloba jako výzva k zaplacení byla žalované doručena dne 11.12.2012 a ode dne následujícího po doručení žaloby byla tedy žalovaná podle ust. § 563 zák.č. 40/64 Sb. se zaplacením předmětné částky v prodlení. Nárok žalobce na zaplacení zákonného úroku z prodlení má oporu v ust. § 517 odst. 1 a 2 zák.č. 40/64 Sb. a výše úroku z prodlení byla uplatněna v souladu s ust. § 1 vl .nař. č. 142/94 Sb. Soud žalobci přiznal též právo na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně od 12.12.2012 do zaplacení též z jistiny ve výši 79 200 Kč, která je součástí náhrady škody na zaplacení částky 586 846 Kč, kterou soud žalované uložil zaplatit žalobci v rámci adhezního řízení v rozsudku zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015. V rámci adhezního řízení nebylo rozhodováno o příslušenství pohledávky, tzn. o povinnosti k zaplacení zákonného úroku z prodlení. Žalované bylo proto uloženo v občanském soudním řízení vedeném pod sp.zn.: 16 C 388/2012, aby tato zaplatila žalobci zákonný úrok z prodlení ve výši 7,75 % ročně celkem z jistiny ve výši 116 084 Kč (tj. součet částek 36 884 Kč a 79 200 Kč = 116 084 Kč). (viz výrok sub. I).

48.Ve zbývajících částech – tj. v rozsahu částky 221 483 Kč s příslušenstvím (tj. součet částek: 26 598 Kč + 29 153 Kč + 202 616 Kč = 221 483 Kč) byla žaloba z důvodů výše uvedených jako nedůvodná zamítnuta. (viz výrok sub. II).

49.Výrok o náhradě nákladů řízení vychází v případě částky 79 200 Kč s příslušenstvím, o kterou vzal žalobce žalobu částečně zpět z důvodu, že o zaplacení této částky již bylo pravomocně rozhodnuto v adhezním řízení v rozsudku zdejšího soudu č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015, z ust. § 146 odst. 2 věta první občanského soudního řádu, dle kterého by tedy měla právo na náhradu nákladů řízení spojených s uplatněním této částky žalovaná vůči žalobci. Žalované však žádné náklady řízení nevznikly. Jednalo by se pouze o náklady státu vynaložené na právní zastoupení žalované zástupcem, který jí byl ustanoven podle ust. § 30 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu usnesením zdejšího soudu č.j.: 16 C 388/2012-190, ze dne 9.5.2016. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud s ohledem na okolnosti daného případu aplikoval též ust. § 150 občanského soudního řádu a vzal v úvahu, že občanskoprávní žaloba byla podána dne 3.12.2012, tj. v době, kdy žalobce nemohl mít vědomost o tom, jak budou orgány činné v trestním řízení v případě jeho trestního oznámení podaného na žalovanou dne 4.11.2012 postupovat a zda mu bude v rámci adhezního řízení přiznáno a v jakém rozsahu jako poškozenému právo na náhradu škody. Tuto vědomost žalobce získal až z rozsudku č.j.: 6 T 178/2014-1008, ze dne 3.2.2015. Dále vzal soud v úvahu postavení žalobce, který je specifickou právnickou osobou, která nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost a které žalovaná dosud na náhradu škody přiznané v trestním řízení dp.zn.: 6 T 178/2014 ve výši 586 846 Kč doposud dobrovolně nic nezaplatila, přičemž tato pohledávka jakožto těžko dobytá je na trhu s pohledávkami prakticky neobchodovatelná. Soud proto žalobci v souvislosti s částkou 79 200 Kč, o kterou bylo řízení částečně zastaveno, proto povinnost k náhradě nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[REDACTED]

neuložil.

50. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení vzniknuvších v souvislosti s nárokem žalobce na zaplacení částky 258 367 Kč s příslušenstvím, kdy žalobce byl úspěšný v rozsahu částky 36 884 Kč s příslušenstvím a žalovaná byla úspěšná v rozsahu částky 221 483 Kč s příslušenstvím, vycházel soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení z ust. § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, tzn. podle poměru úspěchu žalobce a žalované ve věci. Úspěch žalobce, jemuž bylo přiznáno právo na zaplacení částky 36 884 Kč, představuje 14 % . Úspěch žalované představovaný částkou 221 483 Kč činil 86 %. Žalovaná by tedy měla po odpočtu úspěchu žalobce právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 72 % . Žalované samé žádné náklady řízení nevznikly. Jednalo by se tedy pouze o náklady státu vynaložené na odměnu zástupce ustanoveného žalované podle ust. § 30 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu (viz ust. § 149 odst. 2 o.s.ř.). Také při rozhodování o těchto nákladech řízení vzal soud s ohledem na okolnosti daného případu, zejména pak na postavení žalobce jakožto nepodnikatelského a nevýdělečného subjektu a dále na skutečnost, že pozitivního výsledku v řízení dosáhla žalovaná v důsledku námítky promlčení, ust. § 150 občanského soudního řádu a výjimečně žalované, byť měla v řízení úspěch v rozsahu 72 % , právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalobce je vlastníkem těžko dobyté pohledávky za žalovanou ve výši 586 846 Kč, na kterou mu žalovaná nic nezaplatila, přičemž právě kvůli své nedobytnosti se jedná o pohledávku těžko obchodovatelnou. Žalovaná byla v insolenci a po jejím skončení prokazatelně nevlastní majetkové hodnoty či práva, ze kterých by mohl žalobce svou pohledávku uspokojit.

51. Žádnému z účastníků z důvodů výše uvedených proto nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. (viz výrok sub. III).

52. Podle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/91 Sb., tj. zákon o soudních poplatcích, platí, že je-li žalobce v řízení od soudního poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhoví , že zaplatí podle výsledku řízení soudní poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný , nemá-li proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od soudního poplatku osvobozen. V daném případě žalované nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobci z důvodu užití ust. § 150 o.s.ř. a žalovaná byla od povinnosti k zaplacení soudních poplatků osvobozena, když bylo rozhodováno o její žádosti o ustanovení zástupce podle ust. § 30 odst. 1 a 2 o.s.ř. Důsledně tomu soud žalované povinnost k zaplacení soudního poplatku z částky 36 884 Kč neuložil. (viz výrok sub. IV).

53. O odměně ustanoveného zástupce žalované bude podle ust. § 140 odst. 2 o.s.ř. samostatným rozhodnutím, a to s tím, že náklady tohoto zastoupení zaplatí Okresní soud v Mostě, který žalované zástupce ustanovil.

54. Výrok o hltě k plnění je odůvodněn ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

55. Tolik odůvodnění rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí, respektive exekucí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

[Redacted signature block]

Most 12. dubna 2019

JUDr. Marie Švecová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Němcová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci 21.5.2020 a vykonatelnosti 6.6.2020, výrok IV. právní moci dne 21.5.2020, výrok V. právní moci 30.5.2019 ve spojení s rozhodnutím KS v Ústí nad Labem na čl.296. Připojení doložky provedla Dana Králová